

Amb el brogit dels catúfols
despertava, auguri de l'aigua.
La sènia a trenc d'alba, ull
i giravolt de la llum a la set:
fang tendre als dits, ocres
empremtes a la blanca calç
dels murs de casa, l'aire blau
de la mà abans de l'ocell,
les ales de la mirada al vol,
contrallum de vents i focs
la carícia, de sobte, d'un pinzell.

A mon pare

«Drecera dels Molins», Porcar Queral, oli, 2005

Poema per a les «Pinzellades al vol del terme de Castelló», relat autobiogràfic i pictòric de Porcar Queral, mon pare, dins del llibre *Passejant pel terme*, editat per El Pixaví, Castelló, març de 2020.